

Efter hvad *Forespørgeren* (Christmas Møller) gjorde gældende, var § 6 i Loven af 7. April 1936 om Danmarks Nationalbank utvivlsomt vedtaget i den bestemte Hensigt, »at Direktørerne i Landets Seddelbank skal være Direktører i Seddelbanken og ikke noget som helst andet; de skal ikke kunne have Sæde i nogen som helst Erhvervsvirksomhed, hvorved der kunde opstaa Konfliktmuligheder.« Nu var imidlertid Nationalbankens ledende Direktør Formand for Forretningsudvalget for *Arbejdernes Andelsboligforening*, »som driver den Forretning at opføre Boliger«, og de Konservative kunde ikke se, at dette Forhold, som baade kunde give Anledning til Kritik og medføre just den Interessekonflikt, som man ved Lovens klare Bud havde søgt at undgaa, var et Forhold, som kunde opretholdes; de mente i hvert Fald ikke, det var rimeligt at lade det passere uden Kritik.

Handelsministeren kunde ikke anerkende, at Lovens Bestemmelser var overtraadt. Arbejdernes Andelsboligforening var efter sit Formaal *et typisk socialt Selskab* og ikke noget Erhvervsselskab. »Som socialt Selskab er det undergivet Indenrigsministeriets Tilsyn, og . . . . ifølge Vedtægterne er Foreningens Formaal at indføre en Reform af Boligforholdene efter Andelsprincippet og derved skabe betrygende Boligvilkaar for den arbejdende og dermed ligestillede Befolkning. Dette søges opnaaet ved at opføre eller erhverve gode og sunde Boliger til den billigst mulige Pris. Endvidere har Foreningen til Opgave at deltage i ethvert Arbejde, der gaar ud paa at fremme Udviklingen af Boligsagen for den arbejdende Befolkning, og Foreningens Ejendomme eller enkelte Lejligheder maa ikke gøres til Genstand for Spekulation. Foreningens Formaal er saaledes ikke at drive Erhverv. Foreningen er ej heller organiseret som et erhvervsdrivende Selskab, og Foreningen er ikke anmeldt til Handelsregister eller Aktieselskabsregister.« Handelsministeren henviste ogsaa til Vedtægternes § 59, hvorefter et eventuelt Overskud i Tilfælde af Foreningens Opløsning tilfalder Københavns Kommune (eller for de i andre Kommuner beliggende Afdelingers Vedkommende de paagældende Kommuner) til Anvendelse i Overensstemmelse med Foreningens Formaal.

Afgørende for det rejste Spørgsmaal var imidlertid ikke det formelle Forhold, at Arbejdernes Andelsboligforening ikke er noget erhvervsdrivende Selskab. »Det afgørende er, at Foreningens Virksomhed efter dens Forhold og hele Karakter ikke saaledes som erhvervsdrivende Selskaber, der hviler paa og søger at udnytte Erhvervslivets skiftende Konjunkturer, giver Anledning til Frygt for utilbørlige Forviklinger, som kunde gøre det uheldigt, at en Nationalbankdirektør havde Sæde i Foreningens Ledelse.« Hvis det var Tilfældet,